

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8143/2023
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Србољуб Стефановић, адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизијама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3725/2022 од 30.11.2022. године, у седници већа одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3725/2022 од 30.11.2022. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3725/2022 од 30.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 10928/20 од 06.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захев тужиоца и утврђено постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретности на к.п. бр. ..., уписане у л.н. бр. 1 к.о. ..., а у корист туженог, као власника повласног добра у површини од 219м², у мерама и границама наведеним у овом ставу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на к.п. бр. ..., уписану у л.н. бр. 1 к.о. ..., исплати износ од 1.971,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, 06.06.2022. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 163.990,00 динара, а уколико исте не исплати у парционом року, обавезује се да на износ трошкова поступка исплати законску затезну камату почев од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3725/2022 од 30.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у ставу првом изреке и одбачена тужба тужиоца ради утврђења

постојања права стварне службености. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 80.740,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, парничне странке су изјавиле благовремене ревизије због погрешне примене материјалног права и предложиле да се о њиховим ревизијама одлучи као о изузетно дозвољеним на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама парничних странака, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је конституисање законске стварне службености због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца и накнада тужиоцу на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцу исплати накнаду и о застарелости права тужиоца на ту накнаду, донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године о правном основу предметног потраживања. Тужбу тужиоца за утврђење права стварне службености другостепени суд је одбацио применом процесног закона (члан 194. став 1. Закона о парничном поступку), а повреда правила поступка није разлог за изјављивање посебне ревизије. Одлуку о трошковима парничног поступка другостепени суд је донео имајући у виду успех странака и предузете парничне радње у конкретном случају, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије парничних странака на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољено у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења и накнаде тужилац је поднео 07.12.2020. године, а вредност предмета спора је 1.971,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско правни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизије парничних странака нису дозвољене на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

То што је другостепени суд укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу тужиоца за утврђење права стварне службености није разлог због ког би ревизија против те одлуке другостепеног суда била дозвољена на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, имајући у виду да том одлуком, другостепени суд није одлучио о захтевима странака, па нема места примени посебних одредби о дозвољености ревизије у овом случају.

На основу одредбе члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом, меродавна вредност предмета, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. тог члана закона, прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, парничне странке су ревизију изјавиле и против одлуке другостепеног суда којом је преиначено првостепено решење о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, па је ревизија недозвољена, а преиначење одлуке о трошковима поступка је не чини дозвољеном на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку пошто је преиначена одлука о споредном, а не о главном захтеву странака.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**